JWALAMUKHI
ജ്വാലാമുഖി
2019-2020

ST JOSEPH
OUR
PATRON

VENERABLE MOTHER VERONICA
FOUNDRESS OF THE APOSTOLIC CARMEL

OUR SCHOOL, OUR PRIDE

THRO' DUTY TO GLORY

Greetings,

I am happy to know that the "Little Kites" of our school is working at a digital magazine which will be filled with creative ideas and innovation. My hearty congratulations to them and all the best to make it attractive and interesting.

All the best dear children.

Sr Neema
Headmistress

MESSAGE

Information and technology had become so pervasive that we cannot imagine a world without it. We are born and brought in the 'e–world' that no life can exist without technology we see day to day advancement of technology in all walks of life . To keep in pace with this revolution over education department has introduced IT compulsory for all schools in the year 2005. As part of it students club "Kuttikoottam" was formed which transformed into "LITTLE KITES" club in the year 2019. It is a unique initiative to give intense training in the different areas such as animation, electronics, programming, cyber safety, hardware, Malayalam computing.

development of mobile apps, robotics, video documentation etc....

St. Joseph's Anglo Indian Girls Higher Secondary school "LITTLE KITES" Club digital magazine " ജ്വാലാമുഖി " is a humble beginning but a great attempt from our team members. It reveals the creativity in the various fields of art education and novelty of the students . Hope all the viewers will enjoy.

Tr Nina

(KITE mistress)

MESSAGE

We are glad to know that the "Little Kites" club of our school is preparing a digital magazine for the year 2019-2020. I am happy to be a part of it .The magazine took us to a new world of imagination creativity and technology. We are most honoured to be members of "Little Kites" club .Thanks to all who have worked behind the success of this magazine.

Student Editor

EDITORIAL BOARD

THRO' DUTY TO GLORY

EDITORIAL

Dear readers,

This is a time of great change, in education too we see fast changes. " ജ്വാലാമുഖി " is a reflection of students of "Little Kites" 2019-20,who have been eager in submitting articles, poems, etc. This humble initiative is to set the budding minds free, allowing them to roam free in the realm of imagination and experience to create a world of beauty in words. The enthusiastic write-ups of our young writers are indubitably sufficient to hold the interest and admiration of the reade

This souvenir is indeed a pious attempt to make our talents to give shape to their creativity and learn the art of being aware because I believe that success depends upon our power to perceive, the power to observe and the power to explore. We are sure that the positive attitude, hardwork, efforts, ideas exhibited by our buddies will surely stir the mind of the readers. We have put in relentless efforts to bring excellence to this treasure trove. So, clear your mind and please enjoy the hardwork and creativity of our team.

Chief editor

Name

Sd/-

INDEX

i. Black

ii. Flood Of Woes

iii. Cyber Security

iv. Examination

v. Friends

vi. Stop Global Warming

vii. Indulging In Beauty

viii. Love For Nature

ix. Memorable Memories

x. The Mighty Sun

xi. My Mom

xii. Moon The Light

xiii. The Objectives Of Little Kites

xiv. The One-Eyed Mother

xv. Preserving Nature

xvi. Race

xvii. School

xviii. School Life

xix. Smile

xx. Terra Firma:A Rhetoric Query

xxi. Arrival Of Spring

xxii. The Burning Candle

xxiii. My Guiding Light

xxiv. The Teary Universe

xxv. Waggle Dance-Bees

xxvi. When The Clouds Cover The Sky

xxvii. Wish

हिंदी

xxviii. भारतीय किसान

xxix. बारिश आने वक्त

xxx. वृक्ष की आत्मकथा

xxxi. प्यार

മലയാളം

xxxii. അച്ഛൻ

xxxiii. തീത്തണ്ണപ്പൂകൾ

xxxiv. വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത്_കേരളം മാതൃക

xxxv. ഒരു ഭ്രാന്തിയുടെ കിറുക്കുകള്

xxxvi. ക്രോധം വിനാശകാരിയാണ്

xxxvii. നല്ല കാലം

xxxviii. പ്രകൃതി

xxxix. പ്രളയാന്തര കേരളം: അഭിനവ കേരളത്തിൻ ശിൽപികൾ നാം

xl. ഒരു പ്രേമലേഖനം

xli. മാഞ്ഞുപോയ ആ കാലം

xlii. മാറുന്ന മലയാളി

xliii. ഗുൽമോഹറുകൾ വീണ്ടും പൂക്കുമ്പോൾ

PUZZLES

xliv. Crossword

xlv. Funny Riddles

GALLERY

ENGLISH

BLACK

My world begins with darkness
I know not of day, of light
My days are one endless night
I don't see the pity distorts your face
I don't see spring bursting into full bloom
But I smell the perfume of the breeze
I don't see the beauty of silk and satin
But I can feel them
I don't see love gracing my mothers feature
But I see it in the saltiness of her joyful tears
My world is darkness coloured black
Why you call it as the colour of evil and shame
It is cloaks of excellence of knowledge and pride
My world begins and ends with darkness
And black is the colour of my light

IFRA

A FLOOD OF WOES

Unusually heavy monsoon rain left Kerala devastated, with landslips and unprecedented flash floods which killed hundreds of people.

A flood is a natural event when an area get submerged under water for a while. Some floods can occur suddenly and recede in no time. Others take days or even months to build and discharge.

Floods can develop in many ways. Heavy rains in one of the major season. If it rains hard enough or long, low lying areas get inundated. The flow exceeds the capacity of water such as river, lakes and oceans. When water overflows beyond their boundaries, it leads to flooding. Breach in dams can also cause flooding. They are destr

nature as huge amount of water get discharged, leaving no time for evacuation

Some times, floods are triggered by other natural disasters such as earthquakes and tsunamis. Coastal flooding happens when a large storm causes the sea to rush inland.

Flood is a natural phenomenon, but humans activities can make it worse. With India witnessing repeated floods. Concerted efforts should be made to mitigate the impact of such disasters

-KAVYA.V

CYBER SECURITY

Computer Security, cyber security or IT security is the protection of computer systems from the theft of damage or damage to their software or electronic data as well as from the disruption or misdirection of the services they provide.

The field was becoming more important due to increased reliance on computer systems thier internet and wireless networks standards such as Bluetooth and Wi-Fi and due to the growth of smart devices including smartphones, Television and various devices that constitute the 'internet of things' owing to its complexity, both in terms of politics and technology cyber security is also one of the major challenges in contemporary world.

* NOTABLE ATTACKS AND BREACHES

- Robert Morn's and first worm attack
- Rome laboratory
- Ashley Madison Breach
- TJX customer credit and details
- Stuxnet Attack

Anamika Biju M
X-A

EXAMINATION

Oh....! Its examination
What a botheration
For our young generation
Working for the nation
Must we study with concentration?
English and its compositions
Maths with its calculation
Chemistry with its equations
Physics with its definitions
Biology with its classifications
Geography with its populations
And there is no time for relaxations.

AMELIA FREZA
IX-C

FRIENDS

Friends, they are the blooming blossoms
Which spread fragrance of love in our life
Some of them give beautiful memories,
Others fade out quickly.
It's a good boon to have a friend like you,
You are like the shining moon,
And spreads brightness in my life
Our friendship is like a river that never dries up.
My life is nothing without you
Please be my friend, throughout my life.

Fathima Mis-ha P

IX-B

STOP GLOBAL WARMING.....

Global warming is one of the biggest problems the world is currently facing. Temperature continue to rise year after year, causing the polar ice caps to melt and sea level to rise which could cause major flooding of our towns and cities.

INDULGING IN BEAUTY

It came to me as an alarm,
Early in the dawn
Mixture of melodies
Singing lullabies for
I peeped through my windows
The heroes smiled at me
Paying abode for our singers
They swayed to and fro

Golden glow with its wide smile
Blooms with a magnificent flower
It nods happily in the delicate breeze
Far away
Dark nimbus's arise and
Blinds gleaming sun
Soon the gang started to nestle cl

Indulging on these wonders
My words travelled far and wide.

Done by,
Kadeeja Kathoon

LOVE FOR NATURE

I love the sounds of birds
So early in the morn
I like the sound of poppies soon after
they born

I love the smell of flowers
and the taste of honey from bees
I love the sound the wind makes
when it's blowing through trees

I love the way the sky look on a bright
and sunny day
and even when it's rainy, I love
the shades of grey

So when I lay me down to sleep
I thank the god above
for all the thing of nature and a

all the things I love

FATHISHA ILLHAS.M

IX-A

MEMORABLE MEMORIES

Its indeed a pleasure to think of the marvellous school days .I am thankful to the Headmistress, teachers, non-teaching staffs and my dear friends who have made my school days memorable.

Like most of the children do, I remember crying on my beginning days partly because I missed my home, parents and the unfamiliar faces that I saw. I was not long before I Started to enjoy and cherish each and every day at school with my lovely teachers and never wanted to miss a single day. It is now that I realized that a child spends most of her time at school and sees her teachers more than parents. It lead to my realisation that school is our second home

The encouragement and unconditional support that was given to u

teachers in curricular as well as co-curricular activities is definitely commendable .The opportunity to explore one's talents and to improve upon it, together with the constant encouragement and support of everyone at school has definitely given me the confidence to take up challenges and herculean tasks which is extremely important in each one of our life.

I am also thankful to my ever beloved teachers for moulding me into what I am today. The school is really where we find the HAND OF GOD......

RITHU MOHAN K

IX B

THE MIGHTY SUN

The wind looked at the sun and asked, "Why does everyone call you great?"

The sun said, "They call me great because I am great".

"No you are not great. I am greater than you", said the wind.

The sun said, "We are both necessary for people, but I am more important."

"People cannot live without air, so I am more important", said the wind.

"If I stop shining, everything will stop, even you", said the sun.

"I don't believe you. I am more powerful than you", argued the wind.

The sun laughed and said, "Let us have a competition to test ourselves.

Can you see that man down there on earth?”

“Yes”, said the wind, looking at the man, wearing a coat. The sun said, “Well, let us see who is stronger. The one who gets him to take off his coat will be the winner”.

The wind agreed and the sun said, “Your chance first”.

The wind started blowing with all its power. The man pulled the coat closer around his body.

“You have made him wear his coat closer, you failed”, said the sun.

The wind said, “I haven’t finished yet”. The wind blew harder as in a storm and the man held his coat more tightly.

The sun said, “You couldn’t make him remove the coat. Now I will do”

The sun made his warm rays fall on the man, and after a few moments the man felt warm. The sun began to shine more brightly. The man let his coat loose as he felt the greater warmth. Ther

became stronger. The earth became hotter and hotter. It became so hot that even the wind started heeling hot. The man on the earth started perspiring. He took his handkerchief and wiped the sweat. Then some minutes later, he removed his coat and went to sit under the shade of a tree.
As the wind kept quiet, the sun shouted with delight, “I have won”

Fathima Mis-ha P
IX B

MY MOM

You are my world
You are my first teacher
You are my first love
Your words and prayers
are along with me
in my heart
You only wished for my good
You are my everything
You hold my hand for a while
but my heart forever
I love you....

Anamika

IX-A

MOON THE LIGHT

You're the light of my life,
You're the colour of my dreams,
You give colour to dear ones,
Your light resembles white tonnes.
You bring the black sky;
And the stars together a tie,
You make the stars glitter,
People at your sight may sitter.
You make the sky beautiful;
And make the people joyful,
Young hearts look at you,
They keep embracing at you.
You enlighten the minds of many,
Without taking any penny,
You shower light on darkness,
Taking away all the sorrowfulness.

Rithu Mohan
IX-B

OBJECTIVES OF LITTLE KITES

Little Kites is set to become the largest student IT Network in the Country. The first phase of the programme was mainly through various Interactive Classroom sessions, provided to selected schools, which enabled valuable exchange between subject experts their knowledge in academic subjects as well as gain new insights at the social level. Objectives of Little Kites programme.

1. To encourage the natural interest of students in ICT field and to create a culture for appropriate usage of technology and software.
2. To provide an opportunity for students to learn the different perspectives of ICT tools, so as to make use of them for their learning a

3. To ensure participation of students in the usage and up-keeping on ICT equipments at schools, thereby increasing the productivity of the school is ICT enabled learning.
4. To empower the students to undertaken minor technical issues of ICT equipments.
5. To enrich students on proper and safe internet usage and Cyber security, and also to inculcate the importance of language computing.

Sreelakshmi M
IX-B

THE ONE-EYED MOTHER

There was once a boy and mom. The boy's mom had only one eye. They were very poor, but the mom wanted the boy to have education, so she wouldn't eat sometimes so she could spend the money on his education.

The time came when the boy was ready for school. She would walk him to school everyday. One day, a bunch of kids made fun of him for having such an ugly mother. He came home and yelled at her, "HOW COULD YOU DO THIS TO ME!! DON'T WALK ME TO SCHOOL AGAIN!!"

The mother asked what was wrong. The boy said,"WHY DON' T YOU JUST DIE?!"

The boy walked to school alone and studied really had so he could leave his mother. One day he got a job offering in Singapore and left. He got married and had children. The mother was lonely and poor. Still she was happy for h

She gathered some money and thought that she should see her grandchildren.

She stood by her son's door, his children laughed at her. "HOW DARE YOU COME AND SCARE MY CHILDREN? LEAVE!!!!" The mother apologised and left. Years later, he recieved a business trip to his home-town. He understood that his mother died a year ago and was so relieved to be rid of her.

The neighbours handed him a letter written by his mother. He read the letter and understood that he had lost an eye in an accident and his mother had donated one of her eye to him so that later, people won't make fun of him. His mother was really happy that her son is able to see the world through her eyes.

He was really sad after reading the letter and cried and cried, but it was too late.

SANJANA.S

IX-C

PRESERVING NATURE!

The shining sun
The blue sky,
The flying birds,
And the breeze so cool.

Mother nature trying her best,
To give bountifulness,
But what do we do?
Make her a mess!

Let's make her the best
By polluting less,
And preserve her green dress
For our kids and the rest

-ANONA M.R

RACE

The first race of my life in the womb
It was hard, Many were striving to reach
I wagged my tail hard, towards my life
I started to feel disappointed at first
But then
I wagged my tail harder and harder
At last I won,
The first face I saw was crying with pain
But I didn't know the answer for whom she is
I started to cry, harder and harder in every second..
But then the face began to smile, the sweetest smile ever....
She pressed me towards her heart and filled me with her external breast.
Now, I know whoom she is, that face which I will never forget.

My mother………….

Neha Nazrin

IX-C

SCHOOL

There is a place called school
where everything goes so cool
there are so many kinds of subjects,
some of them we wish we can reject
the teacher can do anything
to make us learn something.
Maths, Social ,Science and Hindi
all these subjects have lessons of many kinds
the games in the school are the best
but the real aim is to do well in the test.

Amelia Freza

SCHOOL LIFE

School is a daily routine for us
In the morning, we're sure to make a fuss
Even when the sun is still not up,
Here we are, awake at 6 am sharp.

We feel that school school is such a bore
We feel that school is such a chore
parents say, "schools great! Now go"
We say, "well, what do you know?"

Some may see school torture chamber
some cannot wait for the holidays in December
But it depends on how we look at school
Honestly positively school is cool.

Ayisha Zidhra

SMILE

It is said true, when said that.'Smile makes a day'. A smile from our friend, family member or even from a stranger in an unknown place is a help.

Smile is a warming gesture, which by seeing that it is directed towards us fills us with relaxation and peace. Smile can do a lot of things. It can make a tormented situation a little calm, the smile from a teacher can bring a smile to her students. It shows your happiness on your face. And when you smile, smile like you mean it.

Like someone said, when you are out, Smile, So for a moment the one who sees it will come out of their worries and think, "Who is that fool smiling at me, do I know him?"

'Smile is a curve, that sets everything straight'.

Anusree Rajan P
X-B

TERRA FIRMA: A RHETORIC QUERY

The land moaned
To quench it's thirst
An unaffordable opulence

As the sky darkened
Indicating the upcoming cloudburst
A sigh of relief escaped its lips

Hours turned days and days turned months
The land now gasped for breath
And so did the thousands
That dwelled on it's exterior

The calamitous rage of nature
Reflected in every droplet of wat
Engulfed the fellow's above

Who held on for dear life

A rusty old memory popped into it's mind
A day of old, when it was not barren
A day when concrete monsters
Didn't exist to stand erect

A day of green, of gentle breeze
And chirping birds
Deep in the chamber of memories
Something stirred
A ray of hope?
No. profound serenity, tranquillity
A soft sigh, rhetoric question escaped
Born out of the new found wisdom, prudence
"Humans... oh humans, learn will you ever?"

- GAYATRI LALJITH
IX-C

THE ARRIVAL OF SPRING

Spring is here
It's time to cheer
With flowers blooming
And sun shining on everyone's face
And sun shining everywhere.
When it rains sun shines
Through the dark gloomy sky
A rainbow soaring high
Stretching across the sky
Birds coming back from their -
Winter rest.
Now there's chirping in my ears,
I tell you..! I tell you..! Spring is here...

Niharika B.S

THE BURNING CANDLE

There kept a gleaming flame
Which cannot be called lame
Glistening through the lanes
Alight in the window panes
A kindle light fire
Howling along the pyre
Here goes the heavenly soul
Standing on earth no more
The waxy structure
Ignited on a small wick
Made nobody sick
But filled everyone with love
Just like the symbol done
Yellow and orange
Red and white
Mix up together
Bright up in marvellous colours

Shone in the night of dark
Fall in the light of today
Enlightening each mind
Spearing good deeds in mankind
Thrusting wings of fire
Twisting up and down
Melting down the candle ground
And no more bright to the walls
None did matter it about
None did try to make it light
Further more for the chilling night
None did say, none did cry
For the melting soul
There comes the morn
Shining after dawn
There no one lights the candle
For they have the luminous tube light
On a flick of a switch
Illuminating the grounds and al
None did care to light the candl

For once they did light it up
When there was no heck of a tube
It cried alot, moaned a lot
To the arrival of the tube
But none can change destiny
And the candle arose
For the lightning dinners of couples
On tables and bars
The candle tasted victory
It quenched its thirst of sadness
It lay glistening and gleaming
Standing upright on it's feet
Breaking through the dark
The kindle flame named thy candle
Once more was queen of lights

Archana Amit Naik

IX:A

MY GUIDING LIGHT

One bright morning
My mother woke me up with a smile
My Father hugged me with a warm smile.
I never understood then,
But now I understand.

It was the first day of my school,
The day that i flew away
from the warmth of my mother and father
to reach another world....
A world of love imagination and care.

I still remember that day
When I left their hand and held to another.
But suddenly I turned and cried.
But another hand consoled me. Love and cared me

Now my legs are firm as 11 years have passed.
My Most loving teacher at school
guided me through the darkness of life.
I'll never let it go, because
They are all my own.
They are my Guiding light.

Ann Rose Paul

X A

THE TEARY UNIVERSE

Doesn't know where it comes from...
From one soul or from the mind.
With a fistful of emotions.
But just a drop of water it is!
With no colours, no shades
Makes the mind blank at times,
And the heart blind.
But leaves with virtuous desires,
For the forthcoming displeasing situations.
Shaped itself from an ocean of emotions
Existing around this world...
All the time.
On the fore-side of mankind,
A view of melancholy or blissfulness,
But not as a form of deception.
Makes the faces hideous though,
But the minds clear and warming.
Just a drop of water it is!

Revealing the State of the soul,
By rolling down the cheeks,
Just as few drops of tears...

Dhiya G Das
X-B

WAGGLE DANCE – BEES

A worker bee's path involves running through a small figure-eight pattern. This is also called waggle dance of the bees. This is to tell the other bees in the hive the location of food. The speed of their dance tells the bees how far they are from their food.

Flowers located directly in line with the sun are represented by waggle runs in an upward direction on the vertical combs, and any angle to the right or left of the sun is coded by a corresponding angle to the right or left of the upward direction. The distance between hive and recruitment target is encoded in the duration of the waggle phase, with a rate of increase of about 75 milliseconds per 100 metres.

Waggle dancing bees that have been in the hive for an extended time adjust the angles of their dances to accommodate the changing direction of the sun. Therefore, bees that follow the waggle run of the dance are still correctly led to the food source even though its angle relative to the sun has changes.

The females do all the work in the hive. The deone's only job is to mate with a queen. A single ounce of honey can feel a honey bee's flight all the way around the world.

Amna Zain

X-A

WHEN THE CLOUDS COVER THE SKY

When the clouds cover the sky,
And the rain starts pouring from a height
When it gets all dark outside,
And you just wish you could
Stay at home and hide.
A silver lining suddenly forms around the cloud
And almost immediately the quite turns into loud,
The sun peeks right through ,and the
Rainbow makes its entrance;
It's the most beautiful sight
It's the perfect time to hope.
Love is suddenly back in the air
It's smiling through heaven,
With pride and flare
While the darkness is no where now,
It's taken over by light

And the earth is...... smiling again!
For no darkness is here to stay forever
Sooner or later night will surely arrive however.

Aleena Shaju
IX-B

WISH

Sahva C

My mind is blank
were my pen don't work
Words don't come up,
Cause there are no words
Wish I could be the old me
were my life was a paradise,
not a graveyard.
Wished the old me meet and say;
"Hey there, I'm you past instants".
Wished the new me could meet me
and say;
"Hey there, I'm your coming misery".
My tears turned black
Cause its my favourite scar
Wished I could meet me and say;
"Hey there, the storm will pass by
and you'll have a good bye".

हिंदी

भारतीय किसान

भारत एक कृषि पृधान देषा है ।यहा की आयुरवस्या का मुल आधार कृषि ही हे ।

भारतीय किसान धरती माता का सच्चा सपुत हे ।धरती के समुचे पृाणियो के जीवन के लिए अन्न उपजाने वाला भारतीया किसान इतना परापकारी एं' व मेहनती है की वह अपने सवायृ व सुख की तिनक भी चिनता नहीं करता ।उसका जीवन अत्यनत सीघा सादा हे ।

भारतीया किसान का जीवन ता करुणा का महिसागर है ।

किसान के लिए कृीष एक जुआ है ।पृकित पर निभृरता उसके जीवन की जिटल समस्सया है ।

देषा की पृगति एंवं विकास में अपनी महतवपुणृ भुमिका निबिहने वाला भारतीया किसान अयृवस्या का मुख आधिार सतमभ है ।

गोपिका दिजु

9- b

बारिश आने वक्त...

पकृति कि पृतिभास,

यह हे बारिश ।

पेड के वरदान,

यह हे बारिश ।

बारिश की बूँधे जमीन पर

आने वक्त जान्वारों खुश जाते हे ।

बचचो हँस जाते है ।

बारिश के बिना जमिन कुछ नही है ।

आवो आवो बारिश

और इस जमीन को खुश करो

बारिश क सुन्दर आनुभूती है ।

लेकीन . . . . . . सब कुछ समय बारिश एक सुन्दर अनुभूति

नही है ।

बाड के वक्त हमें देखते है बारिश की

दूसरी चेहरा ।

बारिश हमें सुख और दुःख देते है ।

बादल का रोना है बारिश

बादल दुःख होने वक्त

बारिश की रुप में बादल रो रही हूँ ।

बारिश को लेकर आयी है

हवा , हवा ।

नीले , नीले आसमान जब बारिश आती है,

तब काला बन जाता है ।

ये बारिश की मौसम बहुत सुन्दर है ।

बिछली की राणी भी आ गयी बारिश के सात ।

बारिश की बूधें चिल चिलाकर

जमीन पर आये है ।

बारिश की एक बी बूँधे मूलयवान है ।

बारिश की बूँधे आने वकत

मिठठी दी खुशबू ।

बच्चो और सब लोग नाचती है ।

बारिश आकर इस दुनीया को खुश कर देते है ।

पशी और मारे उनके पखा चिललाकर नाचते रहे ।

बारिश नही तो जीवन नही ।

ठिप ठिप कर बरसाते है बारिश

पकृती मे हमें खुशी से रहते है

बारिश के बिना हमे दुःख हो जाती है ।

पूरे जीवजाले बारिश आने वक्त

खशी से नाचते है ।

आऔ आऔ बारिश आऔ

और हमे खुश सकतो

बादल बूँधे को भरा हुआ तो

बारिश आने है ।

आऔ आऔ बारिश आऔ ।

- Ayisha Zidhra

IX A

वृक्ष की आत्मकथा

मे एक वृक्ष हु ।रुप, रग रस से भरा हुआ पकृति का अनुपम वरदान ।समसत पाणी समुदाय का ज़ीवनादार ।इस सृष्टि मै जहा तक नजर दौडाऔ मेरा असित्तव हर जगह मिलेगा ।पकृति का हरा- भरा सौनदय मुझसे ही नो है । मेरी पहली मोटी टहनीयो पर प यो का बेसरा है ।सूरज की पहली किरण के साथ पक्षीयौ का झुणड अपनी चहचहाहट के साथ समस्त पकृति मे मधुरता का सचार करता हुआ, जागरण का सनदेश सुनाता है ।सूरज की सुनहरी किरणो से चमकती मेरी हरी- भरी पतिया इठलाकर हवा के साथ झूमती है; नाचती है, लहराती है और ताजगी से मेरी हुइ शुध्द हवा के सभी के फेफड़ो मे भर देती है ।मुझे दु:ख होता है कि समस्त पानियो को पाणवायु पदेश करने वाला, जीवन्दान देने वाला मै काटा जाता रहूगा ।मुझे काटो नही, लगाओ ।उखाड़ो नही, पनपाओ, कयोकि मै हू पाणिमात का जीवनाधार ।मुझसे ही जीवित रहेगा यह ससार ।मे नही, तो जीवन नही ।

प्यार

सुरज की पहली किरण ' इशिका' की कमरे में
उसकी पापा उसे बुलाना आती है ।

Delisha Backer

आज उसकी कालज की पहली दिन है ।लंढंण मे रहने के बाद वो अब छह साल के बाद वापस आइ है । बिलकुल एक खूबसूरत लडकी की तरह है वो ।

इशिका: डाड ।आज नही, मै कल से शुरू करूंगी , आज बहुत नींद आ रही है ।कल बहुत ही अचछा दिन है कल से शुरू करते है ।तो अब मुझे सोना देना ।

उस्की पिता उसे पयार से सर पर ऑडते है और उसकी गाल पर चुम कर उडाती है ।

पापा: मेरी पयार बच्ची उठना कालज के बाद आकर सोना ।अब जलदी उठो और तैयार होकर जाऔ ।

उसकी पापा उसे उठाता है और वे बेड पर झुम रही है ।आखिर वो उठती है और अपनी पहली दिन की नई शुरुवात करती है ।

उसकी कालज की पहली दिन. . . . .

वो पहली दिन ही अपनी सीनियरस से ठकराती है ।उसकी सीनियरस रिहान, कारतिक, पलवी सब उसे लडते है ।उसकी पहली दिन एक बहुत अचछी झगडे से शुरू होता है ।

रिहान और कारतिक उसे बहुत परेशान करते है आखिर कार परिनसिपाल साब को आना पठा ।

" रिहान" कोलज सबकि यार था वो सबके दिल में बसते थे और रिहान सबसे बडे बिसिनस मैंन का एक लौता बैठा था । सारी लडकियां रिहान पर फिदा था ।जैसे कि इशिका हि होगि वो एक लडकि जो पूरी कालज में उसे नफरत करता था ।

इशिका को परिनसिपाल साब से बहुत डाट पठी जब की गलती उसकी थी ही नही ।और जैसे कि रिहान को कुछ नही कहा ।परिनसिपाल साब दोनों को वापस जाने केलिए कहते है ।

रिहान: रुको! इसबार तो तुम बच गई, अगलीबार हम तुमे नही छोडेगे । मुझसे दुशमनी तुमे बहुत बारी पडेगी ।

इशिका: अभे जा ।मैं किसी से नही डरते ।

उसकी आज की दिन बहुत भूरा चला ।उसने सब कुछ अपनी पिता को बताने के बिरे मैं सोचता है

तब वो जानति है कि किसि किरण उसकिी पिता को शहर से जाना पठा ।

इशिका के पिता किसि से कम नही था ।वो भि शहर कि जाने- माने आदमी थी ओर इशिका के परे वार में सब उसे नफरत करते थे ।क्योकी वो अपनी पिता की नाफायस औलाद था ।उसकी जन्म कि दो दिन बाद हि उसकी माँ चल बसी मानाकी उसकी पिता की दूसरी पतनी की बैठी थी पर उसकी पिता उसकी माँ से बहुत प्यार करता था ।छह साल की बाद यहा सिरफ अपनी परिवार से मिलने आयि थी लेकिन उसकि नसीब में शायद भगवान प्यार के बारे में लिखा ही नही है ।उसकी बचपन भी वो अकेले सिरफ तनहाई और अकेलापन से गुज़िरा है उसने प्यार सिरफ फिलमों में देखा है ।

ज़िदंगी उसे हर मोड़ पर सिर्फ अकैलापन हि दिया है ।उसकी ज़िदंगी कुछ ऐसी थी की वो भी अपनी माँ की तरह किनसर मरीज है और डोकटर ने उसे कहा था की उसकी ज़िदंगी सिर्फ बीस, इक्कीस तक ही था ।अब वो अठारह साल की है ।बस उसकी ज़िदंगी तीन, चार साल ही था और वो चाहती थी की वो उस साल खूब मसती से काटे ।

कालज की दूसरी, तीसरी लगबग एक महीना वो सिर्फ झगडे से गुज़ारी । अचानक एक दिन उसे बदले केलिये रिहान और उसकी साथ पूरी कालज और वो एक लडकी उसकी ऊपर टमाटर ,अंठा सब फैंक ते है । उसे बहूत दर्द देती है और सब चला जाता है और रिहान वहा खडा तमाश देखता है । फिर वो अचानक गिर पडती है ।रिहान को लगा की वो इस

कर रही है ।दो तीन मिनट की बाद वो पास चलते है और देखते है की उसकी नाक से खून आया हुआ ।उसे जलदी असपताल लेके जाता हे और वहाँ से रिहान समझ जाता हे की उस कानसर है ।उसे फिर बचाने केलिये डोकटर रिहान माँगता है ।इशिका की बाकी दिन वो असपताल में बिता ति है ।लगबग चार महीना तब थक रिहान और इशिका दुशमन से दोस्त बन्ते हृ ।रिहान ने उसे दोस्ती का हाथ बडाया ।फिर बहुत दिन ऐसे कडे जैसे वो कालज आयी लडकियि सब एक साथ आकर कुछ नीचा दिखाने लगे वो कहने लगे कि इशिका एक अनाद और अनपट है वो बातों से सबको फसि रही है ऐसा सब कुछ ।

एक दिन जब वो गर जा रही थी तब उसे कुछ गुडे चेडने आते हे ।तब रिहान उसे बचाती है ।

जैसे ही रिहान की और इशिका की दौसती आगे बडती है वो आखिर मे प्यार मे बदल जाते हे ।वो प्यार मे बदलते हे लेकिन जैसे माँ की तरह उसे भी मरना था, एक दिन जब वो दोनो चलते है कबी एक कार आकर इशिका को डोक दिया ।

उसकी ज़िदंगी मै शायद प्यार था ।लेकिन वो ज़्यादा टीकेंगा नहीं ।

മലയാളം

അച്ഛൻ

ഉമ്മറവാതിലിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന
കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ഓർമ്മയെന്നച്ഛൻ
ഊഞ്ഞാലി ആടികളിക്കുമ്പോഴും
ദൂരെ നിന്നെന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നൊരച്ഛൻ
അടുത്തെത്തുമ്പൊഴെന്തിനായ് എന്നിൽ -
നിന്നോടിയകലുന്നെന്നച്ഛൻ?
എന്നിൽ നിന്നെന്തിനായ് ഓടിഅകുലുന്നെന്നച്ഛൻ
മറ്റുള്ള കുട്ടികൾ നോക്കിച്ചിരിക്കെ,
അവർ അച്ഛനോടൊത്ത് കളിച്ചുനടക്കെ
ഞാനും കൊതിക്കുന്നൊരുനോക്കു കാണാൻ
ആ കൈയിൽ പിടിച്ചൊന്നു പിച്ച വയ്ക്കുവാൻ
എന്നെങ്കിലും എന്നെ ഒരു നോക്ക് കാണാൻ
എനിക്കൊരു നോക്കു കാണാൻ
വരുമോയെന്നച്ഛൻ ?
എന്നെൻ അച്ഛൻ എന്നരികിലെത്തും ?

-ഐശ്വരിയ ടി.ടി

തീത്തണപ്പുകൾ

കൃഷ്ണ ബി. എസ്

എരിഞ്ഞടങ്ങുംമുമ്പേ
ആളിക്കത്തുന്ന തീയിനെക്കുറിച്ച്
നിങ്ങൾക്കറിയാമായിരിക്കും.
എന്നാൽ,
കെട്ടുപോയിരുന്നെങ്കിലെന്ന് കൊതിച്ചിരുന്ന
ഒരു നാളത്തെക്കുറിച്ച്
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ ?

പൂത്തുലഞ്ഞ വഴികളിലൂടെ
വെറുതേ നടക്കാൻ
പണ്ടൊക്കെ, എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു.
ചെമ്പോത്തിനെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം
പച്ച പിടിക്കാൻ നീണ്ട
എന്റെ കൈകൾ,
അങ്ങനെയുവള്ള കുറേ മ-
ധുരങ്ങളായിരുന്നു
എന്റെ അസ്ഥിത്വം.

കാലിടറിയതെവിടെയാണെന്ന്
എനിക്കിപ്പോഴുമറിയില്ല.

കാഴ്ചയ്ക്കപ്പുറമുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ
ഞാൻ വരച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ അസൂയമൂത്ത്
നിങ്ങളെന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.
പൂജയില്ലാത്ത പ്രതിഷ്ഠ.
ശരിയാണ്,
വായില്ലാക്കുന്നിലപ്പന്മാർക്കേ
പൂജയും നിവേദ്യവുമുള്ളൂ.

കണക്കുകൾ പിഴച്ച
ഒരു വലിയ വട്ടപ്പൂജ്യമായാണ്
ഞാനന്നുനിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നത്.
എനിക്കില്ലാതാവണമായിരുന്നു.
സ്വയം ക്രൂശിക്കാൻ
ഒരു കുരിശുതേടി ഞാനലഞ്ഞു.
മരണത്തോട് പ്രണയം തോന്നിയവന്റെ
മാനസികാവസ്ഥ
നിങ്ങൾക്കൂഹിക്കാമോ?

നിന്റെ കണ്ണുകളിലെ തണുപ്പ്
എന്റെ ഹൃദയത്തിലാണ് പടർന്നത്.
ഒന്നും മിണ്ടിയില്ലെങ്കിലും,
നിന്റെ മൗനം
എന്നോട് വാതോരാതെ വർത്തമാനം പറഞ്ഞു.
അഴിഞ്ഞുപോകാൻ തുടങ്ങിയ എന്നെ
നീ കൂട്ടിക്കെട്ടുകയായിരുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തേ,
നന്ദി.
മൃതിയുടെ മരവിച്ച കൽപ്പടവുകളിൽ നിന്ന്
എന്നെ കൈപിടിച്ച് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നതിന്.
ഉരുണ്ട ഇടനാഴികളിൽ
തെളിഞ്ഞു കത്തുന്ന വഴിവിളക്കായതിന്.
നിന്റെ നാളത്തിന്റെ നേരിയ ചൂട്
എല്ലാവരിലും പടർത്തുക.
പ്രതീക്ഷയുടെ തീനാളങ്ങൾകൊണ്ട്
നിരാശയുടെ മഞ്ഞുരുക്കുക.
ഇവിടെ, ഈ ഇങ്ങേക്കോണിൽ
ഞാനൊരു പുതിയ തിരി കൊളുത്തട്ടെ.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കേരളം മാതൃക

സാക്ഷരതയിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന നാടാണ് കേരളം. ജനകീയ കൂട്ടായ്മയിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണസാക്ഷരത കൈ-വരിച്ച നമ്മൾ ലോകത്തിന്മാതൃകയായി. ഇന്ന് സ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ മികവിൽ കേരളം ഒന്നാമതെത്തിയിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസഗുണനിലവാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും മികച സംസ്ഥാനമായി കേരളം തിരഞ്ഞെടുക്കപെട്ടു. അകാദമികനിലവാരവും അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളും മെച്ചപ്പടുത്തി വിദ്യാലയങ്ങളെ ആധുനീകരിക്കാനുള്ള നമ്മുടെ ശ്രമങ്ങൾ ഫലവത്താകുന്നു.

നീതി ആയോഗ് പുറത്തുവിട്ട സ്കൂൾ എഡ്യുക്കഷൻ ക്വാളിറ്റി ഇൻഡക്സ് 2019 പ്രകാരം സക്കൂൾ വിദ്യഭ്യാസ ഗുണനിലവാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ കേരളം ഒന്നാം സ്ഥാനത്താണ്. പൊതുവിദ്യഭ്യസ സംരക്ഷണയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി മുന്നോട്ട് പോവുന്നതിന്റെ തെളിവാണ് സംസ്ഥാനത്തിന് ലഭിച്ച ഈ നേട്ടം. നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങൾ അക്കാദമിക മികവിന്റെ ഉത്തമകേന്ദ്രങ്ങളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞു ഹൈടക്ക് വിദ്യാലയങ്ങൾ അറിവിൻെ പുത്തൻ മേഖലകളിലേക്ക് നമ്മെ നയിക്കുന്നു. പാഠപു വായിക്കുന്നേതോടൊപ്പം കാണാനും കേൾക്ക

സൗകര്യ മൊരുക്കുന്ന QR കോഡ് പാഠപുസ്തകത്തിൽ ഉൽപ്പെടുത്തി. ഒരു സ്മാർട്ട് ഫോണിന്റേയോ ടാബിന്റെയോ സഹാഹായത്തോടെ ക്യൂ.ആർ.കോഡ് സ്കാൻ ചെയ്ത് ചിത്രങ്ങളും വീഡിയോയും കാണാം. ദൃശ്യങ്ങൾ സ്മാർട്ട് ക്ലാസ്സുമുറിയിലെ LCD പ്രൊജക്ടറിലൂടെ സ്ക്രീനിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാം. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഈ അനുഭവം എന്നും മനസ്സിൽ തങ്ങി നിൽക്കും. ഐ.സി.ടി പഠനത്തിന്റെ കൂടുതൽ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് ക്യുബുകൾ വളരെയേറെ സഹായകമാണ്

-

അവന്തിക സുനീഷ്

X c

ഒരു ഭ്രാന്തിയുടെ കിറുക്കുകൾ

ദിയ നഫ്സ

ഇതൊരു സാഹിത്യസൃഷ്ടിയല്ല. കാരണം ഇതൊരു ഭ്രാന്തിയുടെ കിരുക്കുകളാണ്. മനസ്സിൽ തോന്നിയതെന്തൊക്കെയോ അക്ഷരങ്ങളാക്കി എഴുതിയവ .പേനയോട് ചങ്ങാത്തതിലല്ലാത്തതിനാൽ ഈ ചിന്തകൾ പലപ്പോഴും മനസ്സിൽ വന്നെങ്കിലും എഴുതിയില്ല .എന്റെ ചിന്തകൾ അല്ല കിറുക്കുകൾ മനസ്സിൽ കിടന്ന് എന്നെ അലട്ടാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു എന്റെ കിറുക്കുകൾ വാക്കുകളും വാക്കുകളും വാക്യങ്ങളുമാക്കണമെന്ന്.

ആദ്യം ഞാനെന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുളള നിർവചനമെഴുതാം.ഏതൊരുവനും ഏതൊരുവളെയും മുന്നൊട്ടു കൊണ്ടു പോകുന്ന സാഹചര്യം. ഇതാണെന്റെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവചനം. ഞാനാദ്യമേ പറഞ്ഞു ഇതെന്റെ കിറുക്കുകളാണെന്ന്. നിങ്ങൾക്കിതിലെന്തെങ്കിലും വിരോധം തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വാഭാവികമാണ്. എനിക്ക് ജീവിതം അനന്തമാണ്. ആ അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക് പറന്നുയരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പട്ടം പോലെ പറന്നുയരാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്. പക്ഷേ അനുഭവമാകുന്ന മരച്ചില്ലകൾ അതിന് തടസ്സമാകുന്നു.

പലർക്കും മരച്ചില്ലകൾ തട്ടി. ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നിടത്ത് എത്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പലരുടെയും ജീവൻ പൊലിയുന്നു. മറ്റുചിലർ ജീവിതം മടുത്ത് സ്വയം ഭൂമിയോട് വിടപറയുന്നു. ജീവിതം എന്ന അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക് എത്തുമെന്നൊരുറപ്പും ദൈവം നമ്മുക്ക് നൽ കുന്നില്ല.ജീവിതം ഇതിനിടയിലൊക്കെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ജീവിതവിജയത്തിലെന്നു നാം എത്തുന്നുവോ അന്ന് നാം ആ വിഹായസ്സിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതവിജയം കൈവരിക്കുന്ന സ്ഥലമോ,സന്ദർഭമോ ,ദൈവം, നമ്മുക്ക് വാശിയും ദൃഢനിഷ്ചയവുമായി മുന്നോട്ട് പോയാൽ ജീവിതത്തിന്റെ വിജയപതാക ഉയർത്താൻ സഹായിക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ് .കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കാനായി മഹാന്മാരുടെ ജീവിതം പരിശോധിച്ചാൽ മതി

ഉദാഹരണത്തിന് നമ്മുക്ക് ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതം തന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം അക്രമങ്ങളും ത്യാഗങ്ങളും നേരിടേണ്ടി വന്നിട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം മണ്ണോടടുത്തെങ്കില് ഇന്നും ആയിരംകോടി ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വിടാവിളക്കായി നിലകൊള്ളുന്നു മരണത്തിന് പോലും വിജയത്തിന്റെ പതാകയെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ സാധിക്കില്ല എന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവീതം നമ്മൊടു പറയുന്നു.

ജീവിതത്തെ നമ്മുക്കൊരു മാലയായി സങ്കൽപ്പിക്കാം. നിങ്ങൾ കരുതും എന്തൊരു വിഢ്ഡിത്തമാണിതെന്ന്. ഞാനാദ്യമേ സമർത്ഥിച്ചിരുന്നു ഇതെന്റെ കിറുക്കുകളാണെന്ന്. ജീവീതം ഒന്നു ചിന്തിച്ചാൽ മുത്ത് മാലപോലെയാണ്. മാലയൊന്ന് വീണ്, ഒരു മുത്ത് പൊട്ടിയാൽ ആ മാലയൊക്കെ നശിച്ചു. അതുപോലെയാണ് ജീവിതവും, എവിടെയെങ്കിലും ചെറിയ പാളിച്ച സംഭവിച്ചാൽ മതി അതിന്റെ സന്തുലിതാവസ്ഥ തെറ്റും ജീവിതം നശിക്കും .മാലയുടെ നാശത്തെ ഒന്നുകൂടി ഓർക്കു .പണ്ടൊക്കെയായിരുന്നെങ്കിൽ ആ കുട്ടി പേടിച്ചു അമ്മയിടെ അടുത്ത് പോകുമായിരുന്നു . അമ്മമാര്മത് എട്ത്തുവെച്ച് പിന്നീട് സമയംകിട്ടുംമ്പോൾ കോർത്ത് പഴയരൂപത്തിൽ മാലയാക്കുമായിരുന്നു ഇന്നൊരു മാല പൊട്ടിയാൽ പിന്നീട് അതിന്റെ സ്ഥാനം ചവറ്റുകൊട്ടയിലാണ് . അതുപോലെ തന്നെയാണ് ജീവിതത്തിലെ പല ബന്ധങ്ങളും പണ്ടൊക്കെയായിരുന്നെങ്കിൽ അതെത്രപൊട്ടിയാലും അത് വീണ്ടും കോർത്തെടുക്കുമായിരുന്നു അന്ന് പണത്തിനും ബന്ധത്തിനും വിലയുണ്ടായിരുന്നു ഇന്നതില്ല ഇന്നാരും അറ്റ്പോയ മുത്തുമാലകളോ ബന്ധങ്ങഘളോ കോർക്കാൻ ശ്രുമിക്കാറില്ല ഏവരും പുതിയത് തേടി പോകുന്നു

ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും എപ്പൊഴെങ്കിലും നിങ്ങൾ ഓർത്തിട്ടുണ്ടൊ ജീ വിതത്തിന് കുമിളയുടെ ആയുസ്സേയുള്ളൂവെന്ന് എപ്പൊഴ

ദൈവം നമ്മുക്ക് സമയം വെച്ചതെന്നറിയില്ല .ജീവിതത്തിന്റെ അനന്തവിഹായസ്സിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ നാം ധാരാളം പേരെ കണ്ടുമുട്ടും അവരൊടെല്ലാം സന്തോഷത്തോടും വിനയത്തോടും ,കരുണയോടും പെരുമാറുക .ആ അനന്തമായ യാത്രയിൽ ധാരാളം സങ്കടങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളുമുണ്ടാവും അവയെല്ലാം പുഞ്ചിരിയോടെ നേരിടുക .സങ്കടങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളാണെന്നല്ലേ പുഞ്ചിരിയോടെ നേരിട്ടാൽ പകുതി പ്രശ്ണങ്ങൾ അവിടെ അവസാനിക്കും പ്രശ്ണങ്ങളുണ്ടെന്ന് കരുതി ഒളിച്ചിരിക്കുന്നവരൊരിക്കലും ജീവിതവിജയം കൈവരിക്കാൻ സാധികും ധീരതയോടെ നേരിടുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ജീവിതത്തിൽ വിജയ പതാക ഉയർത്താൻ സാധിക്കൂ ജൂവിക്കാന ആഗ്രഹമാണെല്ലാവർക്കും പക്ഷെ ജീവിതവിജയം കൈവരിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം.

എന്റെ ഒരു കിറുക്കുകൂടി എഴുതി ഞാനിതവസാനിപ്പിക്കുന്നു ജീവിതം ഒരു യാത്രയാണ് ദുർഘടമായ വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് വിജയകൊടി പാറിക്കാനുള്ള യാത്ര .ആ യാത്രക്കിടയിലെ വിനോദകേന്ദ്രമാണ് ഭൂമി . അവിടെ നാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്തും നമ്മുടെ സന്തോഷത്തിനും വിനോദത്തിനും വേണ്ടിമാത്രമാണ് കളിവീട്

പെട്ടെന്നൊരു നാൾ, ഓർക്കാപുറത്ത്. അതാ
വീട്ടുമുറ്റത്ത് തോണികൾ നിറയേ നാട്ടു...

സൈന്യക്കാരും. വീട് വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി കിടക്കുന്നു. അപ്പു നിശബ്ദനായി നിൽക്കുകയാണ്. അമ്മ തുണികളെല്ലാം പെട്ടികളിലേക്ക് എടുത്തുവെക്കുന്നു. വീടിന്റെ മുറ്റം നിറയേ വെള്ളം.അച്ഛമ്മ കിടന്നു പിറുപിറുക്കുകയായിരുന്നു. ചേച്ചി പതിയേ അപ്പൂവിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു. അപ്പു അപ്പോഴും മൂകനായി നിൽകുകയായിരുന്നു. ശ്രദ്ധ അവന്റെ കളിവീടിൽ മാത്രം. അതാ പൊട്ടിപൊളിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ തകർത്തുകളഞ്ഞു. ആ കളിവീട് ഒരു സ്മരണയായയരിക്കട്ടേ. തകർന്ന ജീവിതങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യാശങ്ങൾക്ക്, സ്വപ്നങ്ങൾക്ക്.......

റിഷിക റെനിരാജ്

IX-C

ക്രോധം വിനാശകാരിയാണ്.

ക്രോധം അഗ്നിക്ക് തുല്ല്യമാണ്. ആളിക്കത്തിയാൽ സകലതും ഇല്ലാതാകും. ഇന്ന് കുടുംബബന്ധങ്ങളിലും സമൂഹബന്ധങ്ങളിലും വിള്ളൽ സംഭവിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രധാനകാരണം നിയന്ത്രണാതീതമായ കോപമാണ്. മെരുക്കാൻ ഏറ്റവും പ്രായസമുള്ള ഒരു വികാരമാണ് കോപം. വിവേകിയായ മനുഷ്യൻ കോപത്തെ എളുപ്പം അടക്കിപ്പിടിക്കും. അതിവിവേകിയായ മനുഷ്യൻ പൊട്ടിത്തെറിക്കും. കോപം എന്നും വിനാശത്തിനെ വഴിയൊരുക്കൂ. ഇന്നത്തെക്കാലം ആർക്കും എങ്ങനെ കോപം അടക്കണമെന്ന് അറിയില്ല. പിഞ്ചുകുഞ്ഞങ്ങളെപോലും നിർദയം മർദിക്കുകയും മരണത്തിലേക്ക് തളളിപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.ക്രോധം മക്കളാണ്, അമ്മയാണ്, അച്ഛനാണ് എന്ന ബോധമൊന്നുമില്ലാതെ ഓരോരുത്തരെ വേദനിപ്പിക്കാനും, വധിക്കാനും ഇടയൊരുക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെയും വിത്തുകൾ മുളക്കേണ്ട മനുഷ്യമനസ്സിൽ ക്രോധം വിധക്കുന്നത് വിദ്വേഷത്തന്റെയും, വെറുപ്പിന്റെയും വാശിയുടേയും വിത്തുകളാണ്.

മതത്തിന്റെയും, ജാതിയുടേയും രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും തമ്മിലടിക്കുകയും പകവെക്കുകയും എന്തിന് കുട്ടികളെ പോലും പകവെക്കുകയും കലഹത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് വലിച്ചിറക്കുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ ക്രോധം

പരിത്യജിക്കാൽ അനിവാര്യമാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പാതയിലേക്ക് തിരിച്ചുവരലായിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം.

ആമിന റുഷ്ദ
X-B

നല്ല കാലം

മാവിൻ ചുവട്ടിൽ മാങ്ങപെറുക്കിയ നല്ല കാലം
കൂട്ടുകാരൊത്ത് കളിച്ചൊരാനല്ല കാലം
ഓണക്കാലത്ത് പൂക്കൾ പറിച്ചൊരാനല്ല കാലം
പൂമ്പാറ്റയെ പിടിക്കാൻ പോയൊരാ നല്ല കാലം
മഴയത്ത് തുള്ളിച്ചാടി രസിച്ചൊരാ നല്ല കാലം
കഴിഞ്ഞുപോയി ആ നല്ല കാലം...
തിരികെവരുമോ ആ നല്ല കാലം...
മാഞ്ഞുപോയി ആ നല്ല കാലം...

നീത്തു പി.പി
X-C

പ്രകൃതി

പൊന്നിൻ നിറം ചാലിച്ച ആകാശം
സൂര്യന്റെ വരവിനെ സ്വീകരിച്ചു
മധുരമൂറും ഗാനത്തിൽ കിളികൾ
ചുറ്റും പറന്നുനടക്കുന്നു.
അതിന്റെ താളത്തിൽ വൃക്ഷലതാ-
ദികൾ നൃത്തച്ചുവടുവെക്കുന്നു.
ആരണ്യത്തിലെ തെളിനീരിൻ കളകള ശബ്ദം
ഒഴുകിയെത്തും പൂഞ്ചോലകൾ
പൂവിനെ ചിരിപ്പിക്കും മധുഭങ്ങളും
സുഗന്ധം പരത്തും തെക്കൻ കാറ്റും
വർണ്ണിക്കാൻ കഴിയില്ല പ്രകൃതി തൻ സൗന്ദര്യം
ഭൂമിദേവി തൻ ചാരുത ഈ ഗോളത്തെ
സുന്ദരിയാക്കുന്നു ഓരോ ദിനം തോറും
ഈ ഭംഗിയല്ലയോ നാം വെട്ടിനശിപ്പിച്ചീടുന്നത്!

പാർവതി സന്തോഷ്
IX-C

പ്രളയാനന്തര കേരളം :- അഭിനവ കേരളത്തിൻ ശിൽപ്പികൾ നാം

- ഗായത്രി ലാൽജിത്ത്

2018 ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിത് കേരളക്കരയെ മഹാപ്രളയം വിഴുങ്ങി.ജലത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ഈ നാട്ടിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നോ, എങ്ങോട്ടോടണമെന്നോ അറിയാതെ സ്തബ്ധരായി നിന്നു, മനുഷ്യജീവിതങ്ങൾ. പെട്ടെന്നുദിച്ച അതിസങ്കീർണ്ണമായ സമസ്യയ്ക്ക് പരിഹാരം തേടാൻ പ്രകൃതി അനുവദിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു.അതിജീവനത്തിന്റെയും സുരക്ഷയുടെയും വിലമതിക്കാനാവാത്ത പാഠങ്ങളാണ് നമ്മെ പ്രകൃതി ഒരൊറ്റ മാസമോ അതിൽക്കുറവ് സമയമോ കൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചത്.ജീവനും രക്തവും വിയർപ്പും കണ്ണീരും നൽകി പഠിച്ച ജീവിതപാഠങ്ങൾ.

ഉയർന്നുവരുന്ന ജലനിരപ്പ്. കുത്തിയൊലിക്കുന്ന ജലനിരപ്പിൽ ഒലിച്ചുപോയത് ,ഒഴുകിപ്പോയത് ഒന്നുരണ്ട് വീടുകളല്ല, സൗധങ്ങളല്ല, എന്നാൽ ഒരു ജനതയുടെ പ്രതീക്ഷകളാണ്, സ്വപ്നങ്ങളാണ്.കത്തുംവെയിലിനൊരാശ്വാസമായെത്തിയ മഴ മഹാമാരിയായി മാറി മനുഷ്യജീവനുകൾ

അപഹരിച്ചത്ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ടാണ്.ഉഗ്രരൂപം പ്രാപിച്ച ജലം ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തെത്തി അവിടെ മഹാവിനാശം സൃഷ്ടിച്ചു.

സഹായത്തിന് കൈരളിയുടെ സന്താനങ്ങൾ കൈകൾ കോർത്തു.ജലനിരപ്പുയർന്നു, അതോടൊപ്പം മരണനിരക്കും. എന്നാൽ പ്രതീക്ഷ കൈവെടിയാതെ നാം പോരാടി. സ്വന്തം ജീവൻ നൽകിയും ഇതിനുമുൻപ് കാണാത്ത അറിയാത്ത സഹോദരങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കാനോടിയെത്തി.മലയാളനാടിന്റെ പുത്രീപുത്രൻമാർ കൈകോർത്തപ്പോൾ പിന്നീടുനടന്നത് ചരിത്രം. ഒത്തൊരുമയും കരരുണയും കൊണ്ട് ഭ്രാതാക്കൾക്ക്നാം സുരക്ഷയും പ്രദാനം ചെയ്തു.എന്നാലേ നാം രക്ഷിച്ച ജീവനുകളിൽ പലതും ഇന്നുംരണ്ടറ്റം കൂട്ടിമുട്ടിക്കാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നു.ദൈവത്തിന്റെ നാടെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന,സസ്യശ്യാമളമായ കൈരളിയെ വീണ്ടെടുക്കാനും അവരുടെ സന്താനങ്ങളുടെ സുരക്ഷയുറപ്പുവരുത്താനും നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. അതിജീവനത്തിന്റെ പാത തിരഞ്ഞെടുത്ത പുതിയൊരു കേരളത്തിന്റെ ശിൽപ്പികളാകാം.സഹോദരങ്ങൾക്ക് കൈത്താങ്ങാവാം. അഭിനവകേരളത്തിന്റെ ശിൽപ്പികളാവുക എന്നത് കേരളീയന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമോ അവന്റെ ബാധ്യതയോ ചുമതലയോ അല്ല മറിച്ച് ജന്മനാടിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിനൽ പ്രേരിതമായ കർത്തവ്യമാണെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവ

ഒരു പ്രേമലേഖനം

ദിയ നഫ്സ സി

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവന്,

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രാണനായകന് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടൾ എഴുതുന്നത്.എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ആരെക്കാളും മതിമറന്ന് സ്നേഹിക്കുന്ന എന്റെ പ്രാണനായകന്. ആദ്യമൊക്കെ എനിക്ക് നിന്നോട് ഇഷ്ടമായിരുന്നു.പിന്നീടത് സ്നേഹമായി മാറി.ഒരു ഹരമായിമാറി.പക്ഷേ നിന്റെ സാമീപ്യം എന്നരികിൽ വേണമെന്ന് തോന്നിയപ്പോൾ നീ വരാത്തതത് എന്നേ ഒരേ സമയം ദു:ഖിപ്പിക്കുകയും കോപിപ്പിക്കകയിം ചെയ്യുന്നു.പ്രാണനായകാ, എനിക്ക് നിന്നോട് പരിഭവമാണ്.കാരണം നിനക്ക് ഞാൻ മാത്രമല്ലല്ലോ പ്രണയിനിയായിട്ടുള്ളത്.മറ്റുപലരുമില്ലേ.നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. പക്ഷേ ഒന്നെനിക്കറിയാം.ഞാൻ നിന്നെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഞാൻ പറയാം

എന്റെ നായകാ. ഏതൊരു പെണ്ണിനെയും അസൂയപ്പെടുത്തുന്നവനാണ് നീ.രത്നക്കല്ലുകളായി ജ്വലിച്ചുനിൽക്കുന്ന നിന്നെയാരാണ് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്? പ്രകൃതി അമ്മയുടെ മരുമകളാവാൻ ആരാണ് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തത്? അതെ എന്റെ പ്രിയതമൻ

നീയാണ്.മുത്തുകൾ പോലെ പരവതാനി വിരിച്ച ആകാശത്ത് നിന്ന് പൊഴിയുന്ന മഴയായ നീയാണെന്റെ പ്രാണനായകൻ.ഞാൻ കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അനുഭവിക്കുകയും സന്തോ്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിമിഷം നീ വരുമ്പോഴാണ്.നിന്റെ അമ്മയായ കാർ മേഘങ്ങൾ വരുമ്പോഴേക്കും ഞാൻ ആഹ്ലാദപൂരിതയാവുന്നു.നിന്റെ ഓരോ മുത്തുമൊഴികൾ പതിക്കുമ്പോഴും എന്റെ ദേഹമാസകലം കുളിരണിയുന്നു.നിന്റെ സാമീപ്യം എന്നെ ഏറെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്നു.എന്റെ പ്രാണനായകനായ നീ ഞാൻ കരയുമ്പോൾ എന്റെ കൂടെ കരയുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞാൻ കരയുന്നതാരും കാണാതിരിക്കാൻ ആകാശത്ത്നിന്നും കൂട്ടുവരുന്നു.

ഞാൻ നിന്നെ പ്രണയിക്കാൻ തുടങ്ങയിട്ട് കാലമേറെയായെങ്കിലും എത്രയോ അടുത്ത് പോയിരിക്കുന്നു.പ്രണയത്തുലുപരി മഴയെ നിന്നോട് അടുത്തിരിക്കുന്നു.മഴയേ വരൂ നിന്റെ പ്രിയതമ വിളിക്കുന്നു.നമുക്കൊന്നിച്ച് ജീവിക്കണം,ശോഭയാർന്ന ഭൂമിയിൽ.പ്രിയതമ, നീ എന്റെ മാത്രമല്ല മഹാപ്രപഞ്ചത്തിലെ സകല ചരാചരങ്ങളുടെയും മനസ്സും ശരീരവും ഒരുപോലെ കുളിരണിയിക്കുന്നു.പക്ഷേ നീ നിന്റെ മുത്തുകൾ പൊഴിക്കുമ്പേൾ ശ്രദ്ധിക്കണം.അധികമായാൽ വിഷമെന്നല്ലേ!ഞാൻ നിന്നെ ഈ പ്രപഞ്ചത്തോളം സ്നേഹിക്കുന്നു.എങ്കിലും എനിക്ക് പരിഭവമാണ്.നീ നിന്റെ മുത്തുകൾ പൊഴിച്ച് എന്റെ നാടിനെ ദുരിതത്തിലാഴ്ത്തിയില്ലേ! അന്

നിന്നെ ശപിച്ചതിനാലാണോ പിന്നെ നീ അരികിൽ വരാത്തത്?

മാഞ്ഞുപോയ ആ കാലം

പണ്ടാ മഴ വരും മുമ്പേ
ഓടിയമ്മ തുണികളെടുക്കാൻ
പുറകെയോടി ഞാൻ
മഴയിൽ കളിച്ചു രസിച്ചു.
വിദ്യാലയത്തിലേക്ക് പോകും
വഴിയിൽ കൂട്ടുകാർകൊപ്പം
തുമ്പിയെയും മീനിനേയും പിടിച്ചു
പുഴയിലും കളിച്ചു രസിച്ചു.
മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയെയും
പ്രകൃതി മനുഷ്യരെയും
സ്നേഹിച്ചു ജീവിച്ചു
ഏവരും സന്തോഷത്തിൽ...
കാലങ്ങളങ്ങനെ മാഞ്ഞു
തിരികെ വരാത്ത ആ കാലം
മനുഷ്യർ മാറി
ഒപ്പം പ്രകൃതിയും
മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയെ
നോവിപ്പിച്ചു
എവിടെപ്പോയി ആ മഴ
മാഞ്ഞുപ്പോയാ ആ പുഴ.

അഫ്ര മിൻഹ
X-C

മാറുന്ന മലയാളി

കേരളത്തിന്റെ സംസ്കാരം പുനർനിർമ്മിക്കേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ജാതിയ കൊടികുത്തിവാണ കേരള സമൂഹത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായി പരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ പലതും സ്വാധീനിച്ചു. കേരളം രൂപികരിച്ചതു തന്നെ ഭാഷ അ ടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ തനിമ എപ്പോഴും നാം തന്നെ മറന്നുപോകുന്നു. സുഖങ്ങളുടെ പിന്നാലെപോയി നമ്മൾ നമ്മുടെ തനിമയാണ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത്. നദികൾ, പുഴകൾ,മലകൾ തുടങ്ങിയ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഈ കേരളം ക്രൂരതകൾക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലയാളി അങ്ങനെ മാറുകയാണ്. നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിൽനിന്ന് മാറുകയാണ്. പണ്ട് പണ്ട് മതവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ നല്ല ഐക്യമായിരുന്നു. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞു നാം പുതിയ സംസ്കാരത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു. മാതൃഭാഷയെ നമ്മൾ ഇഞ്ചിഞ്ചാക്കി കൊല്ലുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് പഠിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ലോകത്തിന്റെ വളർച്ചക്ക് അത് ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ നമ്മുടെ മലയാളഭാഷയിൽ നിന്ന് മാറിക്കൊണ്ടാക്കരുത്. കാലം മാറുമ്പോൾ മാറണം. എന്നാൽ അത് പാരമ്പര്യത്തെ തകർക്കരുത്. ലോകത്തിനു ഒപ്പം നമ്മളും മാറണം. പക്ഷേ നമ്മുടെ

തനിമയിൽനിന്ന് മാറരുത് എന്നു പറഞ്ഞ് നിർത്തുകയാണ്.

ആൻ റോസ് മാത്യൂ
X-B

ഗുൽമോഹറുകൾ
വീണ്ടും
പൂക്കുമ്പോൾ

ഒന്ന്......രണ്ട്.....മൂന്ന്....
ഇറ്റുവീഴുന്ന മഴത്തുളികളെ എണ്ണുകയാണവൾ. കളങ്കമില്ലാതെ പൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്ന
വെള്ളത്തുളികൾ കാണുമ്പോൾ, മനസ്സിലെ കറുപ്പ് മായുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നും. പക്ഷേ, ഒരു മഴയ്ക്കും തണുപ്പിക്കാൾ കഴിയാത്തവണ്ണം പൊളിപ്പോയ തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ചൂടിനെ മറക്കാൻ മാത്രം, അയാൾ ക്കൊരിക്കലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

"ഡോ, രവി....” വാർഡനാണ്. ഒരിക്കലും ചിരിക്കാത്ത അയാളെ കാണുമ്പോൾ തന്നെ രവിയ്ക്ക് പേടിയാവും. "ഇന്നല്ലേ ഇറങ്ങുന്നേ? ഇതിനകത്തുതന്നെകൂടാനാണോ പരിപാടി?പോയി വല്ല പണിയുമെടുത്ത് ജീവിക്കാൻ നോക്ക്." പോവാനോ?എങ്ങോട്ട്? ആവോ, അറിയില്ല. ചുറ്റും നടക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് രവിയ്ക്ക് എരു പിടിയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല ആരൊക്കയോ തന്റെ വസ്ത്രം മാറ്റുന്നു, ഏതൊക്കയോ കടലാസുകളിൽ ഒപ്പുവയ്പ്പിക്കുന്നു....."തന്നെയിവർ എങ്ങോട്ടാണ് കൊണ്ടു പോകുന്നത്”? രവി ചിന്തിച്ചു.

ഭ്രാന്താശുപത്രിയുടെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കിടന്നു.

മുന്നിൽ ,ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഒരു കാറുമായി നിൽക്കുന്നത് അയാൾ കണ്ടു
തന്നെ ഇവരെന്തിനാണ് അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോക്കുന്നതെന്ന് രവിക്ക് മനസ്സിലായില്ല
കുറച്ച് ശ്രദ്ധവേണം .ആൾ ഇടയ്ക്കിടെ വൈലന്റ് ആവാറുണ്ട്. വാർഡൻ ആ ചെറുപ്പക്കാരനോട് പറഞ്ഞു.
അയാൾ ഒന്നു ചിരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തുള്ളു
അച്ഛന് എന്നെ മനസ്സിലായോ? അയാൾ രവിയോട് ചോദിച്ചു
െന്തു പറയണമെന്ന് അറിയാതെ ,അയാൾ കുഴങ്ങി നിന്നു
ഞാനാണ് അദ്വൈത് .
തലയ്ക്കടിയേറ്റതുപോലെ രവിയ്ക്ക് തോന്നി.
അദ്വൈത്.......അദ്വൈത്...........ആ പേര് മാത്രം കാതിൽ മുഴങ്ങികേട്ടു.ഇരുൾ മൂടിയ ഓർമ്മയുടെ ഉള്ളറകൾ തള്ളിതുറന്ന് മനസ്സ് പായുകയാണ് ....

ഹരിയും അന്നയും തമ്മിലുള്ള പ്രണയത്തിൻ ശക്തി കോളേജിളെ ചുമരുകൾക്കുപോലും അറിയാമായിരുന്നു . അവര് കണ്ണുകൾ കൊണ്ടെഴുതിയ കഥകക്കൊക്ക വശ്യമായ ഒരു ഭംഗിയുണ്ടായിരുന്നു അന്നയുടെ പേരുപറഞ്ഞു കളിയാക്കുമ്പോഴെല്ലാം ഹരിയുടെ കവിളുകൾ ചുവക്കുന്നത് കാണാൻ രവിയ്ക്കിഷ്ടമായിരുന്നു .അപ്പോഴവൻ ഉറക്കെ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും അവന്റെ ചിരിയായിരുനന്നു രവിയുടെ ബലം

പരീക്ഷകഴിഞ്ഞ ഉടനെ അന്നയുടെ വീട്ടുകാർ അവളെ വീട്ടിലേക്ക് പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അവളുടെ അച്ഛൻ ,സത്യക്രിസ്ത്യാനിയായ മാത്തച്ചായന് ഹരിയുടെ പേര് കേൾക്കുന്നതേ കലിയായിരുന്നു.അവളുടെ മിന്നുകെട്ടിന് തിയ്യതി കുറിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഹരി ആദ്യം തേടിയത് രവിയെയാണ്. “നീ പേടിക്കാതിരിയെടാ.അവളെ നമുക്കുപോയി വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാം.” രവി പറഞ്ഞു.

ആ ഒരൊറ്റ ധൈര്യത്തിന്റെ പുറത്താണ്, അന്നയെയും കൂട്ടി ഹരിയും രവിയും ഡൽഹിയ്ക്ക് വണ്ടി കയറിയത്.

ഗാന്ധിച്ചൗക്കിലെ ഗുൽ മോഹറുകൾ മുറതെറ്റാതെ പൂക്കുമായിരുന്നു. ചുവന്നയിതളുകൾ നിറഞ്ഞ ഇടവഴിയിലൂടെ ഹരിയും അന്നയും കൈക്കോർത്ത്പിടിച്ചുനടക്കുന്നത് കാണുമ്പോഴെല്ലാം, പൂക്കുന്നത് തന്റെ ഹൃദയമാണെന്ന് രവിയ്ക്ക് പലപ്പോഴും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.പ്രശ്നമൊന്നുമില്ലെന്നുറപ്പുവരുത്തി, അവൻ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോന്നത് ഒരുമാസത്തിനുശേഷമാണ്. തീവണ്ടിയിൽക്കയറി, അവർ കണ്ണിൽനിന്നുമായും വരെ, അവൻ കൈവീശികൊണ്ടിരുന്നു......

നാലുവർഷത്തിനുശേഷമാണ്, രവി പിന്നെ അവരെ കണ്ടത്. ജീവിതത്തിന്റെ കണക്കുകളൊക്കെ പിഴച്ച് താനൊറ്റയ്ക്കായന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ രവി തകർന്നുപോയി. മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവരെ ഒന്നു കാണണമെന്ന ആഗ്രഹവുമായാണ് ഡൽഹിയിലെത്തിയത്. “ഇനിയെങ്ങും പോണില്ല. ഇവിടെ നിക്കും, ഞങ്ങടെക്കൂടെ.” ഹരി നിർ ബന്ധിച്ചപ്പോൾ രവിയ്ക്ക് അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ ഹൃദയം, കണ്ണുകളിലൂടെ ചാലിട്ടൊഴുകി. ഹരിയ്ക്കു പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന മൂന്നുവയസ്സുകാരനെ അവൻ വിളിച്ചു.

“മോന്റെ പേരെന്താണ്..?”

“അദുവയിദ് ”.പിണങ്ങിമാറിനിൽക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളെ ഒരുവിധത്തിൽ മെരുക്കിയെടുത്ത് അവൻ പറഞ്ഞു. അദ്വൈത്! ഒന്നായിതീരുന്നതിന്റെ അനിർവചനീയമായ ആഹ്ലാദത്തിന്റെ പേരുമായിനിൽക്കുന്ന കുഞ്ഞിനെ അവൻ വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി.

“നല്ല കുട്ടിയാണം ട്ടോ”. രവി പറഞ്ഞു.

കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകൾ ചിരിച്ചു.

വരിയായി നട്ട ഗുൽമോഹറുകൾക്കിടയിൽ ഒരു കൊച്ചുവീട്ടിൽ, അവർ ചിരികളും കരച്ചിലുകളും പങ്കിട്ടു. പക്ഷേ ആ സന്തോഷത്തിനും ആയുസ്സ് കുറവായിരുന്നു. മഴയുള്ള ഒരു ദിവസമായിരുന്നു അത്. അദ്വൈതിനെ സ്കൂളിൽ കൊണ്ടു ചെന്നാക്കാനായി രവി പോയതായിരുന്നു. തിരിച്ചുവന്ന് ഏറെ നേരം മുട്ടിയിട്ടും ആരും കതകു തുറന്നില്ല. മെല്ലെ ഒന്നു തള്ളിയപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നു. അകത്തേക്ക് കടന്നതും അവന്റെ കണ്ണിൽ ചുവപ്പ് കുത്തിക്കയറി. അന്നയും ഹരിയും ചോരയിൽ കുളിച്ച് കിടക്കുകയായിരുന്നു. പിൻവാതിലിലൂടെ, ആരോ ഓടുന്നത് അവൻ കണ്ടു.

“ഹരീ...” അവന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും ഒരു നിലവിളിയുയർന്നു.
ഒന്നും ചെ.്.ാനാകാതെ രവി മരവിച്ചുനിന്നു.
പിന്നെയെല്ലാം പെട്ടെന്നായിരുന്നു.പോലീസ് വരുന്നതും തന്നെ കൈയ്യാമം വച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതും, ഒന്നുമവനറിഞ്ഞില്ല. ആദ്യം ജയിലിൽ, പിന്നെ ഭ്രാന്താശുപത്രിയിൽ.

ആശുപത്രിയിലെ സെല്ലിൽ കിടന്ന് അവൻ നിലവിളിക്കുമായിരുന്നു. അപ്പോഴെല്ലാം ഇടനാഴിയിലെ ഇരുട്ട്, തന്നെ വന്നു തൊടുന്നതായി അവനു തോന്നും. അതു മെല്ലെ കാലുകളില്ലൂടെ അരിച്ചുകയറി, നെഞ്ചിൽ പരക്കും. ആരുടെയൊക്കെയോ നിലവിളികൾ, അവന്റെ തൊണ്ടയിൽ വന്നു കുടുങ്ങികിടക്കും. കാലമെത്ര കഴിഞ്ഞു? മാസങ്ങൾ? വർഷങ്ങൾ?
അറിയില്ല. ഒന്നുമറിയില്ല.

“അച്ഛൻ എന്റെ കൂടെ വരണം.”
അദ്വൈതിന്റ വാക്കുകൾ, രവിയെ ഉണർത്തി.
അപ്പോഴാണയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അവൻ തന്നെ അച്ഛനെന്നാണ് വിളിച്ചത്.
അച്ഛൻ!

മോനെ, നിന്റെ അച്ഛനാകാൻ മാത്രം യോഗ്യത എനിക്കില്ല.
എന്നോടു ക്ഷമിക്കൂ.....
“മോനെ, ഞാനല്ല. ഞാനല്ല. അത്....” വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ രവി കുഴങ്ങി.
“എനിക്കറിയാം...എല്ലാമറിയാം....”
രവി അവന്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. ഹരിയുടേത് പോലെ, കാറ്റൊഴിഞ്ഞ കടലിന്റെ നീലനിറം.
പൊയ്പ്പോയ ഒരു വസന്തം, തനിക്കുവേണ്ടി, അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ
പൂക്കുന്നത്, രവി അറിഞ്ഞു.

-കൃഷ്ണ ബി. എസ്

X-A

PUZZLES

CROSSWORD

		2		3	
1					
4					

Across

1-The word paternal refers to him

4-Entire or complete

Down

1-Normally indicates freedom or when something costs nothing

2-One appeared at Jesus's birthday. Someone who is dazzlingly skilled at any field.

3-Make known to others.

		2S		3R	
1F	A	T	H	E	R
R		A		V	
E		R		E	
E				A	
4T	O	T	A	L	

-Gayatri Laljith

FUNNY RIDDLES

1. Why are ghost bad liars?
Ans. Because you can see right through them.

2.What two things you can never eat for breakfast?
Ans. Lunch and breakfast

3.Why do bees hum?
Ans. They don't know the words

4.You can serve it, but never eat it! what is it?
Ans. A tennis ball

5.How do oceans say hello to each other?
Ans. They wave

-AYISHA ZIDHRA.K

GALLERY

PRAVESHANOTSAVAM

ENVIRONMENT DAY

SCHOOL CABINET INSTALLATION

THRO' DUTY TO GLORY

FELICITATION

ONAM

KALOTSAVAM

INDEPENDENCE DAY

THRO' DUTY TO GLORY

EPILOGUE

This magazine is dedicated to our school. The editorial board of "Little Kites" has put in a lot of effort and hard work into this.

As a whole, we would like to thank our Little Kites teachers Miss Nina and Miss Baby John for encouraging us and providing us with support.

Secondly, we would like to thank all our Kite members for providing us with articles which really made this magazine special.

Thirdly, I would like to thank all our teachers.

Last but not the least, we thank Sr Nema who is the foundation of our school.

There may be people who we have forgotten and we thank you too.

We hope you enjoy this product of our efforts.

"Alone we can do so little,

together we can do so much."

OUR TEAM

- GAYATRI LALJITH
- ANAMIKA
- RITHU MOHAN K
- ARCHANA AMIT NAIK
- PARVATHI SANTHOSH
- KADEEJA KATHOON
- RANIYA P
- GOPIKA K
- ANONA MANALI RATHEESH

gracias !